

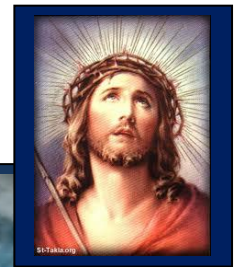
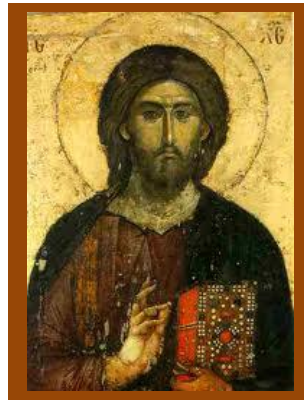
Jesusbilder

Vem var Jesus?

Har Jesus funnits?

Vad var i så fall Jesu budskap?

Pia Hellertz har läst och funderar
– december 2013

Min dotter påpekade att jag hade ovanligt många böcker med Jesus i titeln i mina läshögar. Till saken hör att min dotter är frikyrklig, baptist, och min svärson katolik. Min svärson trodde för många år sen att jag var kristen i traditionell mening, men han har nu insett att man kan tro på en Gud och en Jesus utan att vara kristen. Som en liten parentes kan jag nämna att min ex var buddhist. Jag har själv i drygt 35 års tid, sen 1978, studerat den danske författaren och intuitionsbegåvningen Martinus litteratur¹. Jag har alltid älskat att utmana mina egna självklarheter och kritiskt granskat min egen världsbild. Därför läser jag. Jag har under en period läst följande böcker:

- *"Jesuskrifterna - Avslöjandet av historiens största mörkläggning"* av Michael Baigent (2008)
- *"Hemligheten om Kristus"* av Christian Lindtner (2003)
- *"Den Jesus som aldrig funnits"* av Roger Viklund (2008) samt
- *"Fallet Jesus - fakta och indicier"* av Lee Strobel (2006).

Så vad blev läsresultatet?

Michael Baigent var lite av en favoritförfattare under några månader efter *"Heligt Blod, Helig Gral"* och *"Dödahavsrollarnas hemlighet"* (en läsning som inspirerats av Dan Browns *"Da Vinci-koden"*). Baigent granskar kritiskt alla de källor som beskriver Jesu liv och gärningar. Han menar att Jesus har funnits, att han överlevde döden - och att den inte gick till som Bibeln beskriver den. Han hävdar att Jesus var gift med Maria Magdalena och att de hade gemensamma barn. Analyserna verkade mycket förtroendeingivande, logiska och trovärdiga.

Efter läsningen av Christian Lindtners *"Hemligheten om Kristus"* tyckte jag att hans argumentation för att Jesus och hans lärjungar var buddistiska missionärer verkade trovärdig med tanke på den oerhört minutiösa analys han hade gjort. En riktning inom buddismen ville få judarna över till den buddistiska tron och skickade därför Jesus till Israel. Evangelierna är bara avskrifter av Buddhas evangelium, menar författaren. Det är roligt att uppleva hur påverkbar man (= jag) är utan de grundläggande teologiska kunskaperna. (Jag har ju "bara" Martinus världsbild som teologisk² grundkunskap.) För mig gjorde det ju dessutom

¹ Martinus 1890-198, <http://www.martinus.dk/sv/startside/>. Jag har gjort en lista över all tillgänglig litteratur av Martinus, vilken inkluderar huvudverket *Livets Bog* i sju band, drygt ett 30-tal småböcker samt mängder med artiklar som publicerats i tidskriften KOSMOS, <http://www.piahellertz.com/Tredje%20Testamentet.pdf>. I texten på http://www.piahellertz.com/Jag_vill_veta.pdf har jag försökt förklara varför Martinus kosmologi förblivit min grundläggande världsbild.

² Begreppet *teologi* (**grekiska**: *θεός* - gud, *λόγος* - ord, kunskap, förståelse, mening) innebär "läran om **Gud**". I sin ursprungliga, och bokstavliga, betydelse, har termen innebörden av **teoretiska** tankar och uppfattningar kring det övervärldsliga ("Gud"), världens beskaffenhet och människans förhållande till den (eventuella) övervärldsliga

ideologiskt och principiellt inget om kristendomen hade sin grund i buddismen eller inte, även om det inte kändes sannolikt. Boken var dock för detaljerat analytisk och för ”matematisk” för min smak. Jag höll på att sluta läsa redan i inledningskapitlet när han beskrev Maria Magdalena som transvestit (sid. 13). Men jag har ju bestämt mig för att ta mig igenom argumenten, även om de inledningsvis inte verkar trovärdiga, så jag kämpade på. Boken kommer dock inte att ingå i mitt favoritbibliotek, även om jag behåller den i mitt bibliotek.

Roger Viklunds *Den Jesus som aldrig funnits*, var en synnerligen imponerande sammanställning och granskning av alla fakta som presenterats i Bibeln. Jag har skrivit till honom och uttryckt min beundran inför hans tålmodiga, passionerade fritidsarbete. Han är teologisk autodidakt och har jobbat med dessa analyser på sin fritid i 14 års tid. Under läsningens gång blev jag mer och mer övertygad om att det var som han sa. Den bibliske Jesus har aldrig existerat utan är en konstruktion av olika personer under seklernas gång då olika politiska, ekonomiska och religiösa intressen styrde konstruktionen av Jesusbilden. I denna konstruktion ingick också att förändra och utveckla Bibelns texter i enlighet med aktuella behov.

Så fick jag av en ”slump” tag på Lee Strobels *Fallet Jesus - fakta och indicier*. Jag trodde att Viklund refererat till den och att det var det som gjort mig nyfiken, men när jag idag granskar Viklunds referenser så finns den inte med, märkligt nog, eftersom Viklunds referenslista är så gedigen. Han har till och med tyska referenser. Men jag tror att vi får kontakt med de böcker vi behöver läsa i rätt ögonblick. Sen spelar det ingen roll hur vi fick tipset.

Fallet Jesus blev en lika imponerande läsning som Viklunds. Inte lika tjock, inte lika tungläst. Tvärtom. Strobel är bland annat kriminalreporter och han har lagt upp boken som en kriminalutredning. Han intervjuar 13 experter på olika områden inom teologin och ”ställer dem mot väggen” utifrån litteraturstudier han gjort samt föregående intervjuer. Han beskriver att han startade sin undersökning som ateist, men blev själv övertygad kristen på vägen. Hans fru hade meddelat att hon blivit kristen och det utmanade honom till denna undersökning. Boken är lättsamt skriven. Kapitlen inleds med en berättelse från hans erfarenheter som kriminalreporter för att visa vikten av att granska fakta kritiskt och sakligt från olika perspektiv och utgångspunkter. Metoden är faktiskt tilltalande. Summan av den kardemumman är en känsla av att alla fakta håller. Även om jag tycker att det är lite väl många teologer som uttalar sig och jag saknar det motsatta, men det fick jag ju via Viklund. Den bibliske och historiske Jesus måste således enligt Strobel ha existerat i den form som beskrivs i evangelierna och på lite andra håll i Bibeln.

Efter att ha läst den boken så skulle det egentligen vara intressant att läsa Viklund igen för att se hur de behandlar samma referenser och samma fakta. Fakta som Viklund använder som bevis *för* att Jesus *inte* fanns, har Strobel visat vara bevis för att han fanns. Hur klarar de det? Men eftersom detta inte är min huvudfråga just nu så låter jag det bero. Kanske tar jag upp tråden igen nån gång. Jag har lite andra spännande böcker som just nu ligger och väntar.

Martinus om Jesus – och Gud

Inspirerad av en artikel i DSM 5/2013³ där författaren, Gunnel Wahlström, hävdar att Kristus av vissa inom kyrkan ”reducerats till en vanlig människa med låt vara stor begåvning” (s. 11) och är mycket kritisk mot denna tendens, vill jag berätta om hur Martinus ser på Jesus Kristus.

Martinus fick i 30-årsåldern *kosmiskt medvetande*, vilket innebär att han fick permanent kontakt med universums ”visdomshav”, det som vissa författare kallar Akashakrönikan, och

verkligheten. (Källa: Wikipedia, 2013-12-06) Det känns konstigt att använda begreppet ”teologi” på Martinus kosmologi, men enligt Wikipedias definition så är ju Martinus världsbild en teologi.

³ ”Svenska Kyrkan ägnar sig åt annat än kristendom” DSM 5/2013

menade sig nu veta vad som är mest kärleksfullt att göra i livets alla situationer. Martinus hade ingen annan utbildning än några år i en B-skola. Han arbetade sen bland annat som mejerist. Genom sina kosmiska upplevelser fick han möjlighet att skriva ner de kunskaper han fick genom sin intuition. Trots sin ringa utbildning har han skrivit texter som vilar på den mest utvecklade analys och logik. Hans världsbild ger logiska och sammanhängande svar på de stora existentiella frågorna: Vad är meningen med livet? Vad händer efter döden? Finns Gud? Varför finns lidandet? Vad innebär "nåden"? Vad är verklig kärlek? Vad är ondska? Och många fler frågor.

Martinus världsbild bygger på reinkarnationen, karmalagen, d.v.s. lagen om sådd och skörd, "*Det människan sår skall hon också skörda.*" (Gal 6:7) och ett antal andra andliga naturlagar, som styr vår existens. Man kan också beskriva den som en *utvecklingsteori*. Varje levande väsen föds om och om och om igen, i liv efter liv efter liv. Eftersom det bara är i den fysiska organismen och i den fysiska världen som det "gör ont att tänka fel", så är det bara i fysisk kropp som vi kan lära oss vad som är rätt och vad som är fel. I Livets Bog del 7 stycke 2408 skriver Martinus:

"Under det att intelligensen kan utvecklas genom erfarenhet och undervisning, kan humaniteten inte utvecklas genom undervisning. Den kan enbart utvecklas genom lidandeserfarenheter."

Lidandeserfarenheterna leder till en alltmer utvecklad *nästakärlek och medkänsla*. Samtidigt utvecklar kampen för överlevnaden vår *intelligensförmåga*. Mycket förenklat skulle vi kunna säga att människor med en mycket starkt utvecklad känslöförmåga tenderar att nöja sig med att vara känslomässigt *troende*, vare sig det gäller religion eller new age-andlighet eller nåt annat trossystem. Människor med en mycket starkt utvecklad intelligensförmåga tenderar att ifrågasätta tro, och därmed religioner, och väljer kanske en ateistisk världsbild. Jag tänker exempelvis på fysikern och kosmologiforskaren Stephen Hawking som menar att Gud inte kan finnas, eftersom Hawking fått den svårt handikappade kropp han fått.⁴ Men han är inte den ende briljante teoretikern som är ateist. Jag är fullt medveten om att det finns briljanta teoretiker som också är religiösa, men det skulle bära för lång utanför syftet med denna text att gå in på det. Den läsare som blir intresserad hänvisas till Martinus litteratur.

Enligt Martinus leder utvecklingen av känsla och intelligens så småningom, efter många inkarnationer till en balans som innebär att *intuitionen* utvecklas. Detta innebär att vi alla utan undantag kommer att få *kosmiskt medvetande*, vilket i praktiken innebär en fullt utvecklad intuition. Ingen är utesluten. Inte ens Stalin eller Hitler. Alla utan undantag går igenom denna utveckling. Genom karmalagen kommer vi alla att få möta konsekvenserna av de handlingar vi sått ut, inte som straff utan som logisk och kärleksfull undervisning, till dess vi utvecklat en medmänsklig och moralisk nivå som innebär att vi inte längre "kan göra ens en fluga förnär". Så vad har då Jesus med detta att göra?

Fader förlåt dem...!

Inom den traditionella kristenheten verkar man mena att Jesus dog på korset för våra "synder" och att vi alla därmed fått "syndaförlåtelse" – om jag förstått teologin rätt. Jag sätter begreppen inom citationstecken eftersom Martinus menar att det inte finns "synder", bara ofullkomlighet och okunskap.

"Där okunnigheten avlägsnas upphör det s.k. 'onda' att existera" (Martinus)

⁴ Jag hittar inte citatet just nu men det finns mängder med referenser på Google om Hawkings avståndstagande till gudstro.

Martinus menar att den undervisning som skedde på Golgata vid korsfästningen var den absolut mest gudomliga undervisning som världen någonsin skådat. Trots tortyr och smädelser, trots den fruktansvärda smärta korsfästningen innebar för människan Jesus, så bad han: *"Fader förlåt dem för de vet inte vad de gör!"* Martinus menar att det är målet med skapandet av oss människor till Guds avbild. När vi kan be för våra bödlar, så är vi "färdiga" - för den här gången. Jesu mission var att vara en förebild för den kristna människan. Han var totalt tolerant, totalt förlåtande, totalt kärleksfull. Det är så vi alla kommer att bli någon gång i en avlägsen framtid, efter många livs lidandeserfarenheter och kamp för överlevnaden, om Martinus har rätt.

Jag "råkar" skriva detta samma dag som jag på radion får höra att Nelson Mandela lämnat det fysiska jordelivet. Han blev verkligen en förebild för det kärleks- och fredsväsen, som Martinus menar att vi alla kommer att bli, även om det för vissa av oss tar lite längre tid.

Martinus menar faktiskt att det egentligen inte spelar någon roll om den *bibliske* Jesus funnits i verkligheten eller inte. Han menar att det måste ha funnits människor som var så högt moraliskt utvecklade att de längtade efter och kunde föra fram och kämpa för att de kristna tankar, som nu spreds som en löpeld över världen. Det är, enligt Martinus, önskningar och längtan som styr vårt öde, vår framtid. Vi behöver träna upp vår förmåga att utveckla nästakärlek, omsorg, tolerans och vår förmåga att förlåta. Det är den högsta meditationen. Världen får de lärare och de profeter vi längtar efter och är mogna för. Det måste ha varit ett mycket starkt budskap som formulerades, oavsett om det spreds av en som kallades Jesus, Kristus, Paulus, Petrus eller nåt annat, eftersom budskapet fortfarande står sig idag, 2000 år senare. Det tar tid att lära läxan.

Författaren till DSM-artikeln menar att man *"'judaiserat' Jesus genom att fränkänna honom hans gudomlighet"* (s.12). Jag vet inte vad författaren menar med "judaiserat", det är sannolikt en teologisk diskurs. Däremot reflekterar jag över begreppet "gudomlighet". Jag antar att det innebär tanken att Jesus är *Guds son*, till och med *Guds ende son*, eller kanske till och med att *Gud själv inkarnerat* i kött och blod, som jag hört sägas.

Enligt Martinus så är vi alla Guds söner och döttrar, alla utan undantag, även Stalin och Hitler. Till och med djuren. Vi är alla under utveckling. Gud skapar fortfarande oss alla till sin avbild. Den skapelsen går inte över en natt, eller ens över sex dagar (han lär ha vilat på den sjunde), utan den pågår och pågår och pågår. När vi fått kosmiskt medvetande, vilket Jesus hade enligt Martinus, så har vi blivit Guds avbild och behöver inte längre inkarnera i fysisk materia. Före oss har det gått många "bröder och systrar i utvecklingen". Det är många av dessa, som uppnått kosmiskt medvetande och som är en del av det vi kallar *Försynen*, d.v.s. de lever i den psykiska, den andliga, världen. Vi brukar kalla dem för våra "skyddsandar" eller "skyddsänglar". Ibland kan vi ana deras existens och då kanske vi kallar dem för "spöken". Det är dessa väsen som hör våra böner och som bönhör när det ligger i linje med vår mognad och vår karma. Vi ska dock, enligt Martinus, be till Gud. Hen delegerar sin bönuppfyllelsen till de väsen som är mest lämpade och kompetenta för ändamålet, för att uttrycka det på ett begripligt språk. Efter oss kommer många "yngre syskon i utvecklingen". Vi skulle kunna likna mänsklighetens utveckling vid en människas livscykel. Det finns människor på "småbarnsnivå", andra är på "skolbarnsnivå", åter andra har kommit in i "tonåren". Vissa har nått till "medelålderns mognadsnivå" och en och annan har kanske nått till ålderdomens "visdomsnivå". Och alla är på väg, alla utan undantag. Det finns inga fördömda. Det finns inget helvete. Även "getterna" kommer enligt Martinus att bli "får" (Matt. 25:31-46).

Så Jesus är *inte*, enligt Martinus, Guds *ende* son. Däremot var han, om han nu funnits, gudomlig, genom att han hade kosmiskt medvetande och predikade till oss utifrån den kunskaps- och medvetenhetsnivån, på samma sätt som Buddha, Mohammed och andra kärleksprofeter gjorde. Problemet var bara att Jesus var tvungen att anpassa sin undervisning

till de människor som levde för 2000 år sedan, till deras intelligensnivå och deras, erfarenhets-, kunskaps- och utbildningsnivå. Men han lovade att *Hjälparen den Helige Ande* skulle komma senare och skulle då förklara för oss allt vad Jesus då inte kunde förmedla.⁵

Men Hjälparen, den helige Ande, som Fadern skall sända i mitt namn, han skall lära er allt och påminna er om allt vad jag sagt er. (Johannes 14:26)

Martinus betonar att Hjälparen *inte* är en människa utan ”Ande”, Helig Ande, d.v.s. ett heligt budskap. Martinus kallar sitt livsverk för *Tredje Testamentet*,⁶ vilket utgör en fortsättning på *Gamla* och *Nya testamentena*. Till skillnad från budskapet i dessa om att det är viktigt att *tro*, så menar Martinus att det istället är viktigt att *kritiskt undersöka* och *pröva* hans tankar mot våra egna erfarenheter. Vi kommer successivt att utveckla ett andligt vetenskapligt förhållningssätt till varon.⁷ Är Tredje Testamentet den Hjälpare världen väntat på ett par tusen år? Det får framtiden utvisa.

Martinus och hans samlade verk, ”Tredje Testamentet”

Gud?

Så vem är då Gud enligt Martinus? Jag brukar ibland fråga s.k. ateister ”Vilken Gud tror du *inte* på?” Personligen tror jag att många som tar avstånd från en gudsbild, gör det på grund av föreställningen att ”Han” sitter i sin himmel, ovan molnen, och omgiven av sina änglar straffar ”syndare” och belönar de ”troende”, och som på den yttersta dagen dömer och skiljer fåren från getterna med mera. Den intellektuella och kritiska människan har svårt att smälta den gudsbilden. En tvivlars vanliga fråga är: Hur kan det finnas så mycket lidande i världen om Gud är god? Dessutom är ju Gud allsmäktig, varför tar han då inte bort allt lidande? Det s.k. teodicé-problemet. Så – antingen är Gud en sadist eller så finns det ingen Gud. Men kan det finnas ett tredje alternativ? Att Gud finns och är totalt allkärleksfull och allsmäktig, och att lidandet i så fall har en högre mening? Kan svaret på frågan vara att Gud skapar genom bland annat lidande? Det är just detta som Martinus menar. Det finns ingen annan väg att utveckla människornas förmåga till nästakärlek, tolerans, ödmjukhet och medkänsla. Martinus kallar lidandet för ”*det obehagligt goda*” och han menar att ”*Allt är mycket gott*”. Utifrån Martinus världsbild råder total rättvisa. Den ena inkarnationen kanske vi svälter som fattiga tiggare på Stockholms gator och härbärgen. Nästa inkarnation kanske vi lever i överflöd på Östermalm eller Djursholm. För att ta några kända bilder som exempel. Den universella rättvisan är total. ”*Universums grundton är kärlek*”, menar han.

⁵ Jag har i en artikel diskuterat frågan om Hjälparen den Helige Ande och Kristi återkomst, ”*Om Kristi återkomst*”, http://www.piahellertz.com/Om_Kristi_Aterkomst.pdf.

⁶ <http://www.tredjetestamentet.se/>.

⁷ En hemsida som presenterar bryggan mellan Martinus andliga vetenskap och naturvetenskapen är New Cosmic Paradigm, <http://www.newcosmicparadigm.org/>

Så vem är då Gud? Enligt Martinus är Gud Alltet! Utanför Gud finns ingenting. Allting är levande väsen som lever i andra levande väsen och som existerar i alla universa, på alla planeter, i alla dimensioner, och på alla existentiella nivåer. Alla solsystem, planeter, människor, djur, växter med mera är organ och celler i Guds väldiga, eviga, totalt allomfattande organism. Försynens osynliga väsen är Guds ”medhjälpare”. Men vi är alla Guds ”medhjälpare”, vare sig vi finns i den fysiska eller i den andliga världen.

Kristendomen kommer att förnyas

För att återknytta till Gunnel Wahlströms artikel i DSM där hon kritiserar det moderna budskapet att ”Kristendomen måste förnyas eller dö”, så menar jag att de som säger så måste ha rätt. Det kan inte vara på annat sätt. Kristendomen måste förnyas för att passa den *moderna* och *framtidsmänniskans* behov av kunskap, analys och kritisk reflektion inom ramen för en andlig kontext. Jag tror inte att människor *bara* lämnar Svenska kyrkan på grund av moderniseringen av det kristna budskapet. Jag tror att människor *även* lämnar kyrkan på grund dess föråldrade synsätt och budskap. Jag tillhör den senare gruppen, vilket även många av mina vänner gör.

Martinus menar att olika *kosmiska världsimpulser* periodvis leds in över planeten Jordan. Enligt den *gamla världsimpulsen* utvecklades religioner och trossystem, som passade respektive folk och deras mentalitetsnivå vid den aktuella tidpunkten i olika världsdelar. De gamla religionerna och gudaberättelserna om krigsgudarna för de grekiska, romerska, afrikanska, amerikanska och nordiska urfolken, samt senare kärleksreligionerna, buddhismen, kristendomen, islam, med flera. Nu är den *nya världsimpulsen* på väg in över planeten, vilket enligt Martinus kommer att innebära en radikal förändring av samtliga religioner. I ett övergångsskede kämpar de alla för sin överlevnad. Det vi ser idag i världen är de gamla religionernas dödsryckningar och de tar sig många tragiska och grymma uttryck, både på individ- och på nationsnivå, långt ifrån de kärleksbudskap som profeterna, under ett par tusen år, försökt lära oss. Det gäller alla religioner. Men vapen, hot och våld kommer inte att hindra utvecklingen. Alla dör och föds igen, med sina samlade kunskaper, erfarenheter och insikter från tidigare liv (= talanger och begåvning) och en vacker dag inser alla att det lönar sig bättre på sikt, och gör dessutom mindre ont, att vända andra kinden till, att sticka sitt svärd i skidan, att lära sig älska sina fiender och att förlåta sjuttio gånger sju gånger, d.v.s. i evighet. Då har vi alla börjat bli en avbild av Gud.

